

УДК 316.42:316.4

СТРАТЕГІЯ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ І ФІНАНSOVA БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ

Студ. В.Ю.Зільнова, гр. БФ1-15
Науковий керівник к.е.н.доц. А. М. Вергун
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання дослідження - пошук шляхів підвищення фінансової безпеки людини; розкриття загроз, які впливають на соціальний розвиток; пошук напрямів соціальної стратегії, націлених на пошук шляхів усталеного безпечного розвитку.

Об'єктом дослідження є процес управління соціальним розвитком на основі стратегічного підходу.

Предметом дослідження є стратегічний підхід, як результативний процес управління соціальним розвитком підприємства.

Результати дослідження. В Україні загрози соціальній безпеці за наявності швидких темпів наростання негативних тенденцій створюють ситуацію, в якій суспільство вже не зможе ефективно вирішувати ані економічні, ані політичні, ані будь-які інші проблеми. Низький рівень соціальної безпеки свідчить не лише про неблагополуччя в суспільстві, а й про стійку тенденцію до його деградації. Суспільство не зупиняється в своєму русі, а набуває стану глибокої депресії. Відтак, об'єктивні умови диктують в контексті сьогоденної практики напрями соціальної стратегії, націлені на пошук шляхів усталеного безпечного розвитку.

Фінансова безпека людини – це такий стан життєдіяльності громадянина, при якому забезпечується правовий та економічний захист його життєвих інтересів, дотримуються конституційні права, забезпечується гідний і якісний рівень життя незалежно від впливу внутрішніх та зовнішніх загроз.

Забезпечуючи фінансову безпеку держави, важливо, перш за все, акцентувати увагу на особистісну безпеку кожного громадянина. Згідно з теорією американського вченого Абдрахмана Маслоу, потреба людей у безпеці (в тому числі фінансовій) посідає друге місце після простих фізіологічних потреб. Саме політика держави у забезпеченні цієї безпеки і відрізняє один тип держави від іншого.

Найсуттєвішими загрозами фінансовій безпеці громадян і держави в цілому є порушення прав споживача, невиплата пенсій і заробітної плати, безробіття, знецінення заощаджень, падіння реальних доходів населення, посилення диференціації доходів та майнового розшарування суспільства й інше. Фінансова безпека кожної людини багато в чому залежить від загального стану економіки та фінансової політики, що проводиться в державі.

В розвитку працівника, підвищенні ефективності його трудової діяльності важливе місце займає соціальна політика організації. Соціальний розвиток організації означає зміни на краще у її соціальному середовищі — в тих матеріальних, суспільних і духовно-моральних умовах, у яких працівники організації працюють, разом з сім'ями живуть та в яких відбувається розподіл і споживання благ, складаються об'єктивні зв'язки між особистостями, знаходять вираження їх морально-етичні цінності.

Результативний процес управління соціальним розвитком підприємства вимагає застосування стратегічного підходу, тобто наявності чітко визначеної стратегії соціального розвитку підприємства з відповідним механізмом її реалізації. Стратегія соціального розвитку підприємства реалізується лише за обставин, коли персонал у своїй більшості сприймає її зміст і мотивований щодо її ефективної реалізації, і якщо зовнішнє оточення підприємства, завдяки створеному позитивному іміджу, не тільки не перешкоджає, а й допомагає підприємству в реалізації цієї стратегії. Зміна ролі й місця соціального розвитку в

діяльності сучасного підприємства обумовлює необхідність подальшого розгляду і вдосконалення методичних підходів до формування та оцінювання стратегії соціального розвитку.

Основними напрямками стратегії соціального розвитку є:

- реалізація політики доходів, де першорядного значення набуває державне стимулювання випереджального (порівняно з темпами ВВП) зростання заробітної плати. Долати диспропорції, що склалися, треба не штучним обмеженням верхньої планки доходів заможних верств населення, а навпаки – їхньою легалізацією та виведенням з тіні, розширенням прошарку приватних власників, які активно займаються підприємництвом. Відтак, якщо діюча модель економічної політики в Україні зорієнтована переважно на захист соціально вразливих верств населення, то логіка нової стратегії передбачає принципову корекцію політики доходів – перенесення основних акцентів соціальної політики насамперед на працюючу частину населення;

- підтримка „приватної людини”, що створюється разом із приватною власністю. Стимулювання людей до володіння приватною власністю та її ефективний захист – один з принципових пріоритетів політики доходів;

- інтенсивне формування середнього класу (питома вага якого в майбутньому має скласти не менше 45-50% від загальної кількості населення) як гаранта суспільної стабільності на ґрунті розширення адаптаційних можливостей населення. Становлення середнього класу передбачає перехід до нової моделі споживання, тобто до таких стандартів, які забезпечуватимуть гідний рівень життя і стимулюватимуть розвиток внутрішнього ринку, трудової та підприємницької активності населення. При цьому слід враховувати, що громадяни з високим та середнім рівнем доходів будуть здатні дедалі більшою мірою оплачувати значну частку послуг у сфері охорони здоров'я та освіти, соціального страхування.

Висновки: Соціальна орієнтація економічної політики – це основна мета здійснюваних реформ та завдання довгострокової стратегії соціально-економічного розвитку держави, розбудови в Україні ефективної соціально орієнтованої ринкової економіки. Соціальні фактори мають бути віднесені до домінуючих у структурі економічного зростання. Одним із ключових напрямів соціальної безпеки є завдання подолання бідності, зокрема: створення економічно-правових умов для збільшення доходів і зростання економічної активності працездатних громадян та рівня зайнятості; підвищення ефективності соціальної підтримки уразливих груп населення шляхом реформування системи соціального захисту та удосконалення пенсійного забезпечення; поєднання політики подолання бідності з політикою становлення середнього класу як важливого чинника економічного та соціального прогресу.

Ключові слова: фінансова безпека людини, загрози фінансовій безпеці, стратегія соціального розвитку

ЛІТЕРАТУРА

1. Козаченко Г.В., Пономарьов В.П., Ляшенко О.М. Економічна безпека підприємства: сутність та механізми забезпечення: монографія. – К.: Лібра, 2003. – 280с.
2. Загородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. – 4-те вид., випр. та доп. – К. : Знання, КОО ; Л. : Вид-во Львів. банк. ін-ту НБУ. – 566 с.
3. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення) : Монографія / Олександр Барановський. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2004. – 759 с.
4. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення / Микола Єрмошенко. – К. : Київ. нац. торг.-ек. ун-т, 2001. – 309 с.